USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Mgr. J. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2016, č. j. MF-24247/2016/3901-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. února 2018, č. j. 8 A 165/2016 - 28,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Generálního finančního ředitelství č. j. 68075/16/7500-20080-050378 ze dne 25. května 2016, jímž byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací (metodických pokynů Finanční správy České republiky) podle zákona č 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem. Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení tohoto rozsudku.

[2] Jelikož kasační stížnost neobsahovala všechny zákonem požadované náležitosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 14. března 2018, č. j. 6 As 85/2018 - 10 k zaplacení soudního poplatku a k odstranění vad kasační stížnosti. K zaplacení soudního poplatku stanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli lhůtu patnácti dnů a zároveň jej poučil o zákonem předvídaných následcích nevyhovění této výzvě.

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno a nabylo právní moci dne 21. března 2018, patnáctidenní lhůta pro vyhovění výzvě k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 5. dubna 2018, aniž by stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

[4] Podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 11. dubna 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu